

РЕШЕНИЕ

№333

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 22 декември 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на четиринадесети декември, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева к. н. а. х. д. №355 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, предл. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Б.М.Б.*** против решение №743 от 15.09.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.д. №866 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е *отменено* НП №34-0000078 от 05.05.2011 г. на Началник Областен отдел „Контролна дейност – ДАИ” – Перник в *частта*, с която на Б.М.Б. е административно наказан с „глоба” в размер на 200 (двеста) лв. на основание чл. 105 от ЗАП за нарушение по чл. 62 от Наредба №33/03.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на РБ и е *изменено* наказателно постановление № 34-0000078 от 05.05.2011 г. на Началник Областен отдел „Контролна дейност – ДАИ” – Перник, в *частта*, с която наложено е на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗАП) за нарушение по чл. 61, ал. 2 от Наредба №33/03.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на РБ административно наказание „глоба” е *намалено* от 600 (шестстотин) лв. на 500 (петстотин) лв.

Недоволен от първоинстанционното решение, Б.Б. го обжалва в частта, с която е изменено наказателно постановление № 34-0000078 от 05.05.2011 г. на Началник Областен отдел „Контролна дейност – ДАИ” – Перник, като наложено е на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗАП) за нарушение по чл. 61, ал. 2 от Наредба №33/03.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на РБ административно наказание „глоба” е намалено от 600 (шестстотин) лв. на 500 (петстотин) лв. Твърди се, че решението на районния съд е необосновано и незаконосъобразно. На тези основания от касационната инстанция се иска да отмени атакувания съдебен акт в оспорената му част, и да се произнесе по същество, като отмени процесното НП и в потвърдената му от районния съд част.

Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата, не се явява, не се представлява и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, поради което атакуваното решение следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд - Перник е възприел фактите по делото, въз основа на данните внесени чрез представените пред него писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях от фактическа страна е установено, че на 25.02.2011 г. в 16:45 h, в района на с. Драгичево, Б.Б.***, като водач на автобус, извършва специализиран превоз на пътници по маршрут Перник - София, без трима от пътуващите лица да са снабдени с карти за специализиран превоз, удостоверяващи правото им да пътуват, осигурени им от превозвача. Установено е още, че водачът не е разполагал с редовно издадено разписание за специализиран превоз по образец, съгласувано с Областен отдел „Контролна дейност - ДАИ” по месторегистрация на водача. Нарушенията са установени от контролни органи на ДАИ при извършвана проверка, като на водача е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установената фактическа обстановка и след проведеното съдебно следствие Районен съд - Перник е установил от правна страна, че в процесното наказателно постановление в частта му относно нарушението по т. 2, административнонаказващия орган е допуснал съществено процесуално нарушение на административнопроизводствените правила, обосноваващо преценка за незаконосъобразност на процесното НП. Установено е, че е налице неправилна квалификация на вмененото на нарушителя деяние. Районният съдия е постановил, че вмененото на жалбоподателя нарушение – допускане на превоз на пътници без документ за платена превозна цена е следвало да бъде санкционирано по чл. 94, ал. 2 от ЗАП, а не на основание общата разпоредба на чл. 105 от ЗАП. На това основание НП в тази му част е отменено от първата съдебна инстанция, поради невъзможност за преквалификация на нарушението, при предвиден в относимата санкционна норма увеличен размер на глобата. Касационният съд по повод извършената служебна проверка на атакувания съдебен акт на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, намира решението на Районен съд – Перник в тази му част за правилно и законосъобразно. Настоящият съдебен състав споделя извода на първата съдебна инстанция, че картата за специализиран превоз е документ за платена превозна цена, която е уговорена в договора за превоз между клиента и превозвача.

По отношение на атакуваната част от първоинстанционното решение намираме същото за правилно и законосъобразно и в тази му част, като съображенията за това са следните:

Районен съд – Перник е приел процесното наказателно постановление в неговата т. 1, относно вмененото на жалбоподателя нарушение по чл. 61, ал. 2 от *Наредба*

№33/03.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на РБ за законосъобразно от процесуална гледна точка, поради което е разгледал въпроса в неговото същество, като е постановил, че нарушението е безспорно извършено, направените от административнонаказващия орган изводи са правилни, а деянието е съответно правно квалифицирано. По отношение вида и размера на наложеното на Б. административно наказание, районният съд е намерил същото за необосновано наложено над предвидения в относимата към момента на извършване на нарушението санкционна норма минимален размер, поради което е намалил глобата до минимума, предвиждан за извършеното нарушение съгласно ЗАП в редакцията му от ДВ бр. 42/2007 г. Именно тази част на първоинстанционното решение, атакува настоящия жалбоподател.

Настоящия съдебен състав намира за правилно решението на районния съд и в тази му част.

Относно твърдението на жалбоподателя за необоснованост на обжалваното решение следва да се отбележи, че такова основание за касиране на съдебни актове не е сред изброените в чл. 348, ал. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2, предл. 1 от ЗАНН, поради което не следва да се обсъжда от настоящия съдебен състав. Във връзка с посочената „необоснованост“, като причина за обжалване на първоинстанционното решение следва да се отбележи, че такова касационно основание не е сред изброените в чл. 348, ал.1 от НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, поради което не следва да бъде обсъждано от настоящия касационен състав. Колкото до необоснованост, като резултат от евентуално допуснато съществено процесуално нарушение във връзка с процеса на доказване, такъв порок при извършената касационна проверка не бе установен. Районния съд е събрал по надлежния ред необходимите и относими по случая доказателства, обсъдил ги е и мотивирано се е произнесъл, при наличие на единство между мотиви и диспозитив.

Административен съд – Перник смята решението на първата съдебна инстанция за правило и законосъобразно по следните съображения:

Чл. 61, ал. 1 от *Наредба №33/03.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на РБ* съдържа задължение извършване на специализиран превоз на пътници въз основа на сключен договор между превозвач и клиент, като ал. 2 на с.чл. указва, че неразделна част от договора е разписание по образец, подписано от двете страни и съгласувано с областния отдел на „КД –ДАИ“ по месторегистрация на превозвача. Твърденията на жалбоподателя, че Наредбата за изменението на *Наредба №33* обн. ДВ бр.13/11.02.2011 г. не изисква автоматична подмяна на съществуващите договори за специализирани превози и разписанията към тях намираме за необосновано. Твърдението на жалбоподателя, че е разполагал с документи, оформени и комплектовани съобразно правилата на Наредбата преди изменението ѝ е противоречиво и неподкрепено с доказателства. В съдебно заседание пред първата инстанция, проведено на 13. 09. 2011 г. жалбоподателят твърди, че не е представил въпросното разписание. В касационната жалба се съдържа твърдение, че документи са притежавани, но оформени по старите правила. До издаване на НП такива не са представени пред административнонаказващия орган, нито са представени пред съда, поради което правилен е извода, че водачът е извършвал превоза въобще без въпросното разписание, като въобще не следва да се обсъжда действието във времето на изменението, предвидени с наредбата за изменение и допълнение на Наредба №33 При така установеното, безспорно жалбоподателят е осъществил състава на вмененото му нарушение и решението на районния съд е правилно и съобразено със закона.

В тази връзка намираме за правилно решението на първата съдебна инстанция да намали размера на наложеното на жалбоподателя наказание, с оглед същото да бъде

справедливо, като наложено при спазване правилото на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН, за вземане предвид при определяне на наказанието на всички обстоятелства около неговото извършване както и съобразено с имотното състояние на нарушителя.

Оплакването в жалбата във връзка с направената от съда техническа грешка в уводната част на атакуваното решение по отношение имената на наказаното лице, намираме за несъществена техническа грешка. Очевидната техническа грешка при изготвянето на текста на съдебния акт не може да послужи като основание за неговата отмяна. Липсата на процесуална възможност за поправка на явна фактическа грешка в административнонаказателния процес, който се води по реда на ЗАНН с частично препращане към нормите на НПК препятства и съда да стори това. От друга страна така констатираното несъответствие в изписването на името на субекта на санкцията на процесното наказателно постановление в началото на решението, не променя факта на безспорна установеност на нарушението, нарушителя и неговата вина и не се е отразява на крайния правен извод на съда, постановил коректен и правилен диспозитив.

Мотивиран така, настоящият съдебен състав смята решението на Районен съд – Перник в обжалваната му част за правилно и законосъобразно.

Вследствие всичко гореизложено, както и при извършената служебна проверка в цялост на атакувания съдебен акт на основание чл. 218, ал. 2 от АПК намираме, че при разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение районния съд не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за неговото касиране. Настоящият съдебен състав не констатира пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, които да са основание за неговата отмяна или изменение. Предвид всичко гореизложено касационният съд смята касационната жалба за неоснователна, поради което решението на Районен съд - Перник, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №743 от 15.09.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.д. №866 по описа на съда за 2011 г. В ЧАСТТА, с която е *изменено* наказателно постановление № 34-0000078 от 05.05.2011 г. на Началник Областен отдел „Контролна дейност – ДАИ” – Перник като *в частта*, с която за нарушение по чл. 61, ал. 2 от *Наредба №33/03.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на РБ* наложеното на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози (ред. ДВ бр.85/2006 г.) административно наказание „глоба” е *намалено* от 600 (шестстотин) лв. на 500 (петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/